

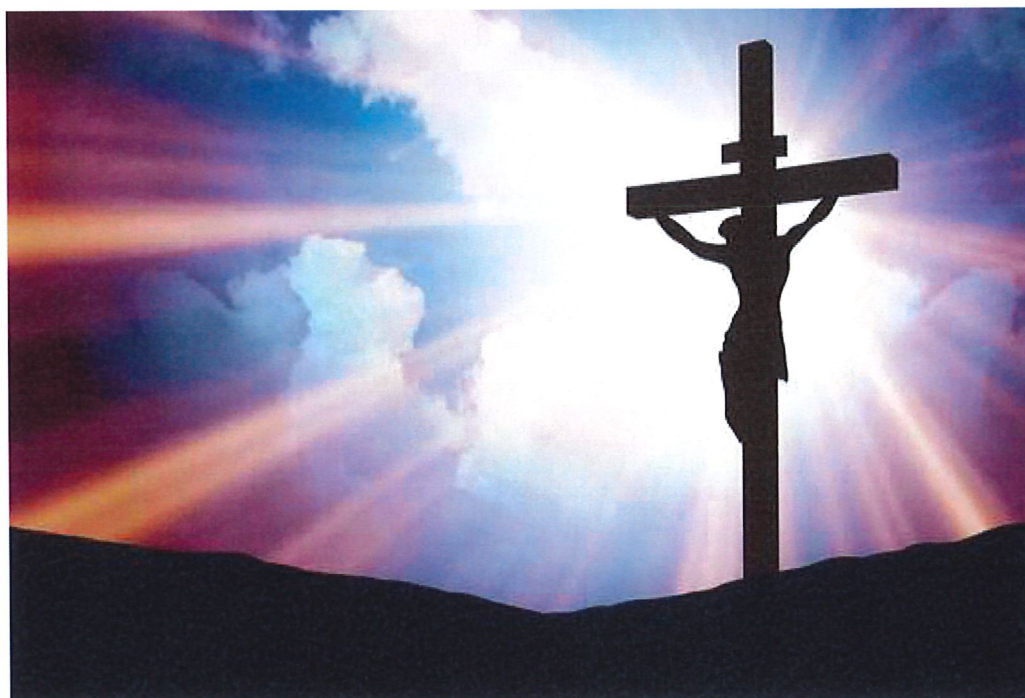
Farní zpravodaj

Český Krumlov

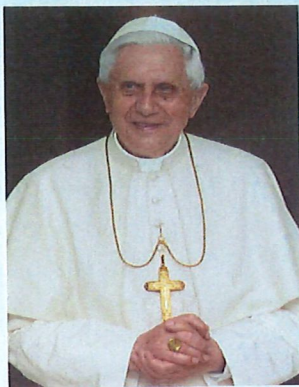
týden č. 38

14.09.2025 - 21.09.2025

SVÁTEK POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE

Mariina víra...

John Paul II

Evangelista Lukáš vypráví Mariin příběh pomocí jemné paralely s historií Abraháma. Stejně jako je velký patriarcha otcem věřících, jenž odpověděl na Boží volání a vyšel ze země, v níž žil, ze svých jistot, aby se vydal na cestu k neznámé zemi, která byla v jeho vlastnictví pouze v božském zaslíbení, vydá se Maria s důvěrou ve slovo, které jí zvěstuje Boží posel, a stává se vzorem a matkou všech věřících.

Otevřenost duše k Bohu a k úkonu víry zahrnuje také prvek temnoty. Vztah lidské bytosti k Bohu neruší odstup, který má Stvořitel ke svému stvoření, jak praví apoštol Pavel. Člověk není vyloučen z Božího pohledu při setkání s hlubinou Boží moudrosti: „Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění!“ (Řím 11,33) Avšak právě ten, kdo je – jako Maria – naprosto otevřen Bohu, dospívá k přijetí božské vůle, i když je tajemná a často nesouhlasí s vlastním chtěním a stává se mečem, který proniká duši, jak prorocky řekne Simeon Marii, když je Ježíš obětován v chrámě (srov. Lk2,35). Abraháмова cesta víry v sobě zahrnuje okamžik radosti z daru syna Izáka, ale okamžik temnoty, když musí vystoupit na horu Moria, aby pochopil paradoxní situaci: Bůh od něho žádá, aby obětoval syna, kterého mu právě daroval. Na hoře mu anděl prikazuje: „Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohabojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna“ (Gn 22,12) Plná důvěra Abraháma v Boha, jenž je věrný svým slibům, není zklamána, ani když je jeho slovo tajemné a téměř nepřijatelné. Tak je to i u Marie, jejíž víra prožívá radost zvěstování, ale prochází také temnotou Synova ukřižování, aby nakonec dospěla ke světlu vzkříšení.

Stejně je to také s cestou víry každého z nás: setkáváme se s okamžiky světla, ale také s etapami, kdy nám Bůh připadá vzdálený, jeho mlčení tíží naše srdce a jeho vůle nesouhlasí s naší, s tím, co bychom si přáli. Oč víc se však otevíráme Bohu, přijímáme dar víry a zcela se mu v důvěře vydáváme – jako Abrahám a jako Maria – o to víc nás uschopňuje, abychom v jeho přítomnosti prožívali každou životní situaci v pokoji a jistotě o jeho věrnosti a lásce. To však znamená, že vycházíme sami ze sebe a opouštíme své plány, protože Boží slovo se nám stává lampou, která řídí naše myšlenky a kroky.

Ještě bych se rád zastavil u jedné skutečnosti, která vystává z příběhů o Ježíšově dětství, jak je vypravuje evangelista Lukáš. Maria a Josef přinesou dítě do Jeruzaléma, do chrámu, aby ho představili a zasvětili Hospodinu, jak to předepisuje Mojžíšův zákon: „Vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěcen Hospodinu.“

(srov. Lk 22-24) Toto gesto svaté rodiny nabývá ještě hlubšího smyslu, pokud ho čteme ve světle evangelní moudrosti dvanáctiletého Ježíše, který je po třech dnech hledání nalezen v chrámě, jak rozmlouvá s učiteli Zákona.

Na Mariina a Josefova ustaraná slova: „Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s úzkostí hledali,“ odpovídá Ježíš tajemnými slovy: „Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce? (Lk 2, 48 – 49) Tedy o Otcovo vlastnictví, v Otcově domě, o věc Syna, který patří Otci. Maria musí obnovit hlubokou víru, s níž řekla „ano“ při zvěstování; musí přijmout, že přednost má Ježíšův pravý a vlastní Otec; musí pochopit, že je třeba dát svobodu Synu, kterého porodila, aby naplnil své poslání. A toto Mariino „ano“ k Boží vůli v poslušnosti víry se opakuje během celého jejího života až k nejtěžšímu okamžiku pod křížem.

Vzhledem k tomu všemu se můžeme ptát: Jak mohla Maria prožívat tuto cestu po boku Syna s tak pevnou vírou, mnohdy v temnotě, aniž by ztratila plnou důvěru v Boží konání? Je to základní postoj, který Maria přijímá tváří v tvář tomu, co se děje v jejím životě. Během zvěstování je zneklidněna, když naslouchá andělovým slovům – je to bázeň, kterou člověk zakouší, když se přiblíží k Bohu -, ale není to postoj obavy z toho, co by od ní mohl Bůh chtít. Maria přemýšlí, ptá se na význam andělova pozdravu (srov. Lk 1,29). Řecké slovo, které je užito v evangeliu ve smyslu „přemýšlení“, je *dialogizomai*. Jeho kořen souvisí se slovem dialog. Znamená to, že Maria vstupuje do intimního dialogu se slovem božím, jež jí bylo zvěstováno, nebere ho povrchně, ale zastavuje se u něj, nechá ho proniknout do své mysli a srdce, aby pochopila smysl zvěsti, co od ní chce Pán.

Další odstín Mariina vnitřního postoje vzhledem k Božímu konání je naznačen v Lukášově Evangeliu, v okamžiku Ježíšova narození, po události klanění pastýřů. Práví se zde, že „Maria uchovávala to vše ve svém srdci“ (Lk 2,19); v řecké verzi nalezneme slovo *syballon* a mohli bychom říci, že „shromažďovala“, „sbírala“ ve svém srdci všechny události, které prožívala; sbírala každou jednotlivost, každé slovo, každou skutečnost uvnitř v srdci a srovnávala to, uchovávala a poznávala, že všechno pochází z Boží vůle. Maria se nezastavuje u prvního povrchního chápání toho, co se v jejím životě odehrává, ale nahlíží do hloubky, nechá se událostmi oslovit, zpracovává je, rozlišuje a získává porozumění, jež může zajistit pouze víra. Pávě Mariina hluboká pokora poslušné víry přijímá všechny Boží skutky, dokonce i ty, jimž nerozumí, a nechává na Bohu, aby jí otevíral mysl a srdce

Můj duchovní testament, Benedikt XVI.

Český Krumlov – mešní intence v týdnu od 14.09.2025 do 21.09.2025

15.09.	Po	za Marii a Štěpána Kaliankovy, Marii Herrmanovou, Annu Němcovou, Jitku Bláhovou, Janu Dvořakovou, Josefa Bočánka, Stanislava Jakeše, Emílii Vraňákovou, Ivanu Helclovou, Hildegardu Homolkovou
17.09.	St	za uzdravení
18.09.	Čt	za živé a + z rodiny Jaklů, Hranáčů, Horynů, Lesyků, Pelantů a d. v. o.
19.09.	Pá	za
20.09.	So	za
21.09.	Ne	za farnost

PŘEHLED BOHOSLUŽEB

<i>farnost</i>	<i>Pondělí 15.09.</i>	<i>Úterý 16.09.</i>	<i>Středa 17.09.</i>	<i>Čtvrtek 18.09.</i>	<i>Pátek 19.09.</i>	<i>Sobota 20.09.</i>	<i>Neděle 21.09.</i>
Český Krumlov sv. Vít	17:00		17:00	17:00	17:00		9:30P
Český Krumlov – klášter						16:00	
Větrní							11:15P
Přídolí							11:15R
Věžovatá Pláně							8:00R
Kájov		9:30			17:00		8:00VT
Světlík							9:30R
Časy uvedené v tabulce tučným písmem jsou mše svaté, ostatní časy kurzívou pouze bohoslužby slova se svatým přijímáním.							
Liturgické texty: svátek Povýšení svatého kříže I. čtení: Nm 21, 4 - 9 II. čtení: Flp 2, 6 - 11 Evangelium: Jan 3, 13 - 17							

- V pondělí 15. září je **památka Panny Marie Bolestné**.
- V úterý 16. září je **památka sv. Ludmily, mučednice**.
- V pátek 19. září se bude konat v Českém Krumlově na faře **v 18:00 hodin příprava na biřmování.**
- Oznamujeme rodičům, že v našich kostelích jsou již nyní k dispozici **přihlášky na výuku náboženství ve školním roce 2025 – 2026.** Ve školách tyto přihlášky budou k dispozici na začátku září na ředitelství školy. Proto prosíme rodiče, aby tyto vyplněné přihlášky **odevzdali do 15. září 2025** na Prelátském farním úřadě v Českém Krumlově.